

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Miroslava Stoklasu a Mgr. Terezy Jachuru Maříkové ve věci

žalobkyně: **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČO 64949681
sídlem v Praze 4, Tomíčková 2144/1
zastoupené Mgr. Ing. Karlem Anderle, advokátem
sídlem v Praze 1, Na Poříčí 1040/10

proti
žalované: **Eri Internet s.r.o.**, IČO 25902415
sídlem v Příboru, Zámečnická 592
zastoupené Mgr. Petrem Pavlicou, advokátem
sídlem v Olomouci, Ostružnická 6

o určení povinnosti uzavřít dodatek ke smlouvě

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 z 10. 9. 2024, č. j. 11 C 128/2021-156,

takto:

- I. Odvolací řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Žalovaná podala včasné a přípustné odvolání proti rozsudku, kterým soud I. stupně rozhodl, že rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu z 24. 6. 2021, č. j. ČTÚ – 22 266/2021–603, se zcela nahrazuje tak, že řízení o návrhu žalované ve věci sporu mezi podnikateli v elektronických komunikacích o uložení povinnosti odpůrci uzavřít s navrhovatelem dodatek ke smlouvě o propojení č. 025562–000–00 z 20. 4. 2015, jehož předmětem je snížení cen za datové služby, poskytované odpůrcem navrhovateli na základě smlouvy o propojení, o 41 %, se dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavuje pro bezpředmětnost (výrok I.), žalované uložil nahradit žalobkyni náklady správního řízení 2 600 Kč (výrok II.) a rozhodl, že žalobkyni se nepřiznává náhrada nákladů řízení (výrok III.). Odvoláním žalovaná napadla rozsudek v rozsahu výroků I. a II.

Namítla, že soud I. stupně mylně dovodil, že ve věci byly dány důvody pro postup podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Soud I. stupně nevzal v potaz, že dodatek, jehož uzavření se žalovaný domáhal návrhem u Českého telekomunikačního úřadu, byl fakticky uzavřen 12. 8. 2021 na základě pravomocného rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, se zpětnou účinností k 1. 5. 2020. Dodatečné zastavení řízení pro bezpředmětnost by mohlo mít vliv na platnost rozhodnutí, na jehož základě byl předmětný dodatek uzavřen. Žalobci by se tím otevřela cesta k domáhání se rozdílu mezi původní cenou a cenou sníženou podle dodatku (čl. 3 bod 3.2 dodatku). Žalované by tak v důsledku zastavení řízení před Českým telekomunikačním úřadem mohla vzniknout újma. K podpoře svých argumentů žalovaná odkázala na závěry přijaté odvolacím soudem ve věci 11 Co 332/2008, podle kterých je bezpředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu nutno vnímat jako stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení (srov. též 1 Azs 461/2019). Soud I. stupně také neprovedl žalovanou navržené důkazy.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.F.

Odvolačímu soudu žalovaná navrhla napadený rozsudek změnit tak, že žaloba se zamítá a žalobkyně je povinna nahradit žalované náklady řízení u obou stupňů, nebo napadený rozsudek zrušit a věc vrátit soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalobkyně k odvolání žalované uvedla, že dodatek nebyl v řízení před soudem I. stupně k důkazu prováděn ani žádným z účastníků k důkazu navrhován. Skutečnosti týkající se uzavření dodatku či jeho obsahu nebyly žádným z účastníků soudu I. stupně předneseny. Odkazuje-li se žalovaná na dodatek, činí tak v rozporu s ustanovením § 205a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Dodatek byl nadto vyhotoven a podepsán ve vztahu ke smlouvě. Smlouva zanikla výpovědí k 31. 8. 2021 ve znění účinném ke dni zániku smlouvy, tedy vč. dodatku. Povinnost podle rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu, tedy dodatek uzavřít, zanikla ještě před vydáním napadeného rozsudku, a to právě uzavřením dodatku. Napadený rozsudek tak nezakládá jakoukoli změnu v právním postavení žalované. Nad výše uvedené došlo 16. 1. 2025 ke schválení soudního smíru mezi žalobkyní a žalovanou Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky ve věci sp. zn. Rsp 320/24. Smírem došlo k vypořádání veškerých vztahů mezi žalobcem a žalovaným podle smlouvy. Žádný z účastníků není nadále oprávněn po druhé straně čehokoliv z titulu smlouvy požadovat. K podpoře svých argumentů žalobkyně odkázala na závěry přijaté ve věcech sp. zn. 5 As 214/2022 a 10 As 84/2021.

Odvolačímu soudu žalobkyně navrhla napadený rozsudek jako věcně správný potvrdit a žalobkyni přiznat náhradu nákladů řízení.

Podáním z 2. 5. 2025 žalovaná vzala své odvolání proti napadenému rozsudku v celém rozsahu zpět. Důvodem zpětvzetí bylo schválení soudního smíru mezi žalobkyní a žalovanou rozhodčím nálezem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky z 21. 1. 2025, sp. zn. Rsp 320/24. Výrokem IV. posledně zmíněného rozhodnutí došlo mj. k vypořádání veškerých vztahů mezi žalobkyní a žalovanou ze smlouvy. Žádná ze stran není nadále oprávněna po druhé straně čehokoliv z titulu smlouvy požadovat.

Dokud o odvolání nebylo rozhodnuto, je možno vzít je zpět; v takovém případě odvolací soud odvolací řízení zastaví. Vzal-li někdo odvolání zpět, nemůže je podat znovu (§ 207 odst. 2 o. s. ř.).

Odvolačí soud, se zřetelem k platnému zpětvzetí odvolání žalovanou, odvolací řízení postupem podle § 207 odst. 2 o. s. ř. zastavil.

Vzhledem k tomu, že zavinění zastavení odvolacího řízení nelze bez dalšího spatřovat ani na straně žalobkyně ani na straně žalované (srov. bod 4. a 6. tohoto usnesení), bylo o náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení [§ 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř.].

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. e) o. s. ř.].

V Praze 12. května 2025

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.F.